

A lap szellemi részére vonatkozó
minden közlemény
Margitai József szerkesztő
névénél küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendő az előfizetési díjak
nyiteltérek és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számítanak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetéseik elfogadhatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben,
Schalek H., Dukes M., Oppelik A.
«Általános Tudóstól» hirdetési osz-
tálya Budapest.

Nyitlitter pettaora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« s a t. hivatalos közlönye.

A Gasparics emlék-oszlop ügyében.

Csak az a nemzet lehet nagygyá,
ki nagyjai példáját követve
azok emlékét híven őrzi.

Ötvenszer övezett koszorút a martir
hősnek sírjára a fakadó virág, ötven éve
immár annak, hogy a pozsonyi piactéren
vértanu halált halt a franciskanus barát,
Gasparics Márk Kilit, kinek hazaszerelete
példát ritkító a nemzetek történelmében, ki
bár horvát ajku szülők gyermeke volt, de
keblében magyar szív dobogott s ajka a
szabadság szent ígétjét hirdette; csatlakozásra
hívta fel honfitársait, honszerelmének hatal-
mas tüze átszoptat azok lelkére is és annak
magasan lobogó lángja bevilágította azt a
sötét éjszakát, mely a megpróbáltatásnak
nehéz napjain e sokat szenvedett szegény
jó magyar hazának egére ráborult. Ez volt
a büne, miért neki is, miként a többi
jónak, a »legjobbainknak« meghalni
kellett.

Ötven év nagy idő, s az emlék, mit
Perlak piactere az utókor emelt, meg-
múndig bekerítetlenül, alapzat nélkül áll s
a tábla, melylyel községünkben levő szülő-
házát megjelölte, romlásnak indult olyany-
nyira, hogy maholnap nem a hálás meg-
emlékezés jellegét viseli magán.

Nem künseket kérünk nemes Zalavár-
megye közönségétől, csekély összegre van
szükségünk, hogy czélunkat elérjük, elég,
ha a vármegye minden polgára csak pár
fillérrel járul is hozzá s akkor 1903. évi
szeptember 3-án mint a martir hős halá-

lának ötven éves évfordulóján, annak fel-
emelt s leldsizitt emlékoszlopa és táblája
büszkén fogja itt a határon a szomszéd
nemzetiségeknek és az egész világnak hir-
detni, hogy Magyarország hű fiairól megfe-
ledkezni nem tud, mert nem akar, mi pe-
dig a jelen dicstelen kornak gyermekei hó-
doló tisztelettel járulnak leróni a kegyelet
adóját, mert hisszük és valjuk azt az elvet,
hogy csak az a nemzet lehet nagygyá, ki
nagyjai példáját követve, azok emlékét hí-
ven őrzi.

Hazafias üdvözléssel

Dráva-Egyház, 1903. június hava.

Neusiedler Jenő

k. jegyző.

Benediczky Andras

k. bíró.

Milyen legyen a kiszgazda trágya-
telepe és hogyan kezelje a trágyát?

A növényeknek fejlődésük alatt bizo-
nyos mennyiségű tápanyagokra van szük-
ségük s e tápláló anyagot a földből nyerik.
Minden termés által a földből a természettel
tápanyagokat viszünk el, s ha mi ezen tá-
panyagok visszapótlásáról nem gondoskod-
nánk, termésünk évről-évre csökkenne, egyre
gaszosabb, silányabb lenne. Ezen pótlást, il-
letve a táplálék visszaadását nevezzük trá-
gyázásnak.

Trágyázás által tehát pótoljuk a ter-
més által a földből elvont tápanyagokat
Beigazolt tény, hogy nem minden trágya
egyforma értékű. Egyik jobb, a másik ros-

szabb minőségű. Az a legjobb, a melyekben
a legtöbb növényi tápanyag van. A trágyá-
nak értékessé tétele lórszt a gazdától függ,
mert csak azok az anyagok, a melyek a
trágya értékét, erejét megadják, többnyire
olyanok, a melyek részint a levegőbe szál-
lanak el, részint az eső kimossa, kilugozza;
s ha a gazda meg tudja akadályozni ezen
tápanyagok ellillanását, kimosását, akkor ér-
tékes lesz a trágya, míg ellenben csak ki-
mosott, kilugozott szalmát visz a földjére,
a minővel nem emeli nagyon a föld termő
erejét. Jó minőségű, tehát értékes trágyát
csak a jól elkészített telepen s okszerű,
helyes kezelési mód mellett lehet nyerni.

Lássuk, milyen legyen a kiszgazda trá-
gyatelepe?

Mielőtt a telep kiásásához fogna, alkal-
mas helyet kell kiválasztani. E hely legyen
az istállóhoz közel, lehetőleg magasabb lek-
vésű területen, hogy esővíz, hólé, ne foly-
hasson be. Széltől védett helyet válasszunk
ki, nehogy a trágya hamar kiszáradjon. Jó
még fákról is gondoskodni, a trágyatelepet
fákkal körülütlelni, a mik a telepet folyto-
nos árnyékban tartják.

Ezután hozzáfoghatunk a telep kiásá-
sához. Mindenekelőtt megállapítjuk a nagy-
ságát. Minden nagy állatra, vagy 2—3 kis-
sebbre számítunk, őszi, téli és tavaszi ki-
hordás mellett négy négyszögömternyi te-
rületet, vagyis egy négyszögölet. Ha csak
kétszer hordanók ki a trágyát a telepből,
akkor több területet számítunk. A telep fa-
lati ferdén ássuk. Ha már kiástuk a gödröt,
akkor az egyik oldalába egy csatornát ásunk.
Ide fektetünk egy négy darab deszkából

TÁRCZA.

Késői ébredés.

Már harminczkét éves volt és még mindig
senmi. Botorkált egyik pályáról a másikra. Min-
denütt kezdett, még pedig elég sikeresen, vala-
mit. Hanem a megkezdett munka gyümölcseit a
célhoz jutást soha se volt türelme megvárni.

Szóval áthatatlan, nyugtalan véru ember, az
akaraterőnek igen nagy mértékű hiányával. Még
szerelemmel is ug volt, hogy igen nagy tüzzel
látott az ostromhoz. Az ellenállás eleinte csiklan-
dozta, azután csüggedtette s röviden másutt
igyekezett magának kárpótlást szerezni, igazabban
oly örök szomját (a soha ki nem elégíthetőt,
mert az ivásig soha el nem jutott) csillapítani.

Különbön egyre tervezgetett. Majd így, majd
ugy akarta az elvesztett éveket s a hátramaradást
pótolni; de mindig csak a tervekél maradt. Ha
bele is fogott egyikbe másikba, soha nem volt
akaraterője azt ki is vinni. Mindig valami jobb
eszméje támadt, melyért a megkezdett munkát
abba hagyta s végre is egész élete csupa illu-
zióznak, egyre tartó halogatásnak és kapkodásnak
bizonyult.

Ekkor történt, harminczkét éves korában,
hogy már nem érezte magát többé ifjúnak, rugal-

masnak s belátta, hogy a folytonos kísérletezésre
már nincs ideje. Révbé kell jutnia minden áron.
A szép álmok, a fényes jövő pályábre, amit a
saját tehetségeinek szánt, szerte foszlottak.

Előtte állott a küzdelmes világ előrefutó,
nagyot haladt embereivel. Látta barátait, a ma-
gánál sokkal kevesebbre becstelt embereket a ki-
tűzött czélnál, boldog családi fészkeikben, a mig
ő még mindig a kezdet kezdeténél állt.

Látta a maga elmaradásában és mások elő-
rejutásában, hogy ábrándokban élt, mikor min-
dent a tervekre és a barátság koczkalapjára ve-
tett. Azoké a világ, kik tudnak a maguk érdeké-
ben cselekedni és a kik tudnak másokat a maguk
érdekeinek felhasználni. Ez egy kicsit önzés, de
a törekvés önzése. Az olyan ember, a milyen ő
volt, a ki mindenkiel a szélsőségig vitte az ul-
varlás szolgálatkészséget és soha nem tudta an-
nak viszonzását a maga részére biztosítani, ug-
y elmarad, hogy többé nyaégalva sem éri be a ver-
senypályát.

A mikor idáig jutott már kissé kopaszodó
fejjel, kiégett szívvel, tele csalódással s egy új
munka kérdéstől való izgatással, e szavakra
fakadt:

— Öreg vagyok.

Egy kissé lejjebb csuszott a párnáról és lá-
bat, a melyekben végighasított valami görösös
fájdalom, odaszorította az ágy támlájához és
nyomkodta, mig lassacskán megszűnt a fájdalom.

Bizonyos volt benne, ha frissen kiugrik
ágyából és erősen talpra áll a bolyhos szőnyegen,
menten megszűnik a fájdalom, de anyai akaraterő
sem volt benne, hogy az előtt felkeljen, mi-
előtt — muszáj.

Érezte ezt a gyengeségét s bizonyos erköl-
csi undor lepte meg saját tehetetlenségével
szemben.

Szinte összerázkódott, mikor multjára és je-
lenjére gondolt.

Többé nem volt semmi reménye, hogy vala-
mit még csinálhatna magából.

Füleiről lehuzta a paplant és kitekintett az
ablakon. Hideg, szinte fagyos márcziusi eső szit-
tált odakünn.

— Mennyire lehet az idő? Ez a kérdés öt-
lött fel előtte. Nem tudhatta meg, mert órája
már egy hónap óta elromlott s halogatta a meg-
csináltatását.

Várnia kellett, mig a toronyóra ötni fog. A
toronyóra azonban csak egyet ütött. Annnyit tud-
hatott meg belőle hogy egy negyed óra van; de
hogy mennyire, arról már sejtelve sem volt.

Tehát várt. Várta mig az óra kettőt, hár-
mat, aztán négyet üt s végre kikongatja, hogy
delutáni 2 óra van.

Ez a késői idő azután eszébe juttat egyet
mást. Többek közt, hogy délelőtt meg kellett volna
látogatnia Albint, ezt a szép, szöke özeget, ki
ma várta sőt kikötötte, hogy meglátogassa. Mikor

összeszögeztél csatornát. A csatorna végénél pedig egy akkora gödröt ásunk, a melykbe egy petróleumos hordó beletér. A hordó oldalán egy nyílást vágnak s ebbe a nyílásba illesztjük a deszkacsatornát. A deszkacsatornának a trágyatelep felé eső végére pedig egy rostélyt, vagy régi rostafonatot szegezünk, hogy a trágya szalmás része el ne tömhesse a trágyalé utját. A midőn ezzel elkészültünk, agyagot hordunk a telep fenekére s oldalaira s jó erősen leverjük, ledöngöljük. Az agyag ugyanis nem engedi át magán a trágyalevet. Ugyanakkor a hordó és a föld közötti üreget is kitöltjük földdel. A trágyatelep széleire pedig egy arasznyi magasságu falat készítünk ugyancsak agyagból, hogy a víz ne folyhasson a telepbe. Néhány napig az agyagot száradni hagyjuk s ha megrepedezik az agyagburkolat, akkor a repedésekbe agyagból készült pépet öntünk. Ilyen trágyatelep a célznak teljesen megfelelő s igen olcsó. Egy nap alatt két ember kényelmesen elkészíti. A trágyalé felfogására szánt hordót két koronáért lehet kapni a kereskedésekben.

Ha már kész a telep, oda hordjuk naponként a trágyát. A különböző állatok trágyáját egymással jól összekeverjük. Ez azért szükséges, mert mindenik más-más tulajdonsága. Ez után pedig eltergetjük. Eltergetés után jó erősen legázoljuk, nehogy a trágya megpenészedjék. Midőn már nagyobb mennyiségben van trágya a telepen, akkor a hordóban összegyűlt levelemegöntözük a trágyát. Száraz időjárás mellett mindennap meg kell öntözni a trágyát a reggeli órákban. Ha nagyon száraz lenne a trágya s nincs trágyalé hordóban, akkor tanácsos vízzel meglocsolni a telepet. Általában pedig a gazdának oda kell törekedni, hogy semmi trágyalevet se hagyjon veszendőbe menni. Sok kigazda, akár nemtudásból, akár pedig közönyösségből ezzel nem törődik, hagyja, engedi, hogy a trágyalé a telepből elfolyjon. Pedig ugyanakkor igen sok értékes anyag megy veszendőbe.

Ha már fel gyűlt a trágya a telepen, akkor beföldeljük. Az egész telep tetjét behorítjuk 4—5 ujjnyi vastagon földdel. Ez azért szükséges, hogy a föld összenyomja a trágyát, a levegőt onnan kiszorítsa s így a trágya megpenészedését megakadályozza s

végül pedig azért, hogy azokat az értékes tápláló anyagokat, a melyek a levegőbe szállának el, megkösse.

A telepen ez után érlelni hagyjuk a trágyát. Hogy milyen érettségi állapotban hordjuk ki, az a trágyázandó föld milyenségétől függ. Ha homokos a föld, akkor érett állapotban, ha pedig agyagos a föld a melyet meg akarunk trágyázni, akkor félíg érett, vagy csaknem éretlen állapotban hordjuk ki.

A trágyát a szántóföldön azután azonnal eltergetjük. Igen sokan kupaczkokba rakva hagyják a trágyát a földön. Ilyen gazdaember nem cselekszik okosan, mert az eső kimossa a trágyából azokat az anyagokat, a melyekre a növényeknek szükségük van. Ilyen helyeken csak a kupaczkok helyei lesznek megtrágyázva, a mit onnan is észrevehetünk, hogy a kupaczkok helyén a vetés sokkal erősebb, sokkal kifejtettebb.

Fő dolog tehát a kihordás után az, hogy a trágyát elteregessük.

Ha a kigazdák az elmondottak szerint készítik a trágyatelepeket s kezelik azon a trágyát, fáradozásukat siker fogja koronázni, mert földjeik a szebb, jobb s bő termés által jutalmazza meg a gondoskodást!

K Ü L Ö N F É L E K .

— **Gyász istentisztelet az elhunyt Pápaért.** Az elhunyt XIII. Leó pápaért a hivatalos gyász istentisztelet Csáktornyan mull hó 27-én délelőtt 9 órakor tartották meg a róm. kath. templomban. A templomban szőpen felkészített ravatalt állítottak s az istentiszteleten megjelentek: a cs. és kir. 5. uhlanus ezred Csáktornyan állomásozó tisztikara és legénysége, a város előjárósága, az állami és megyei hivatalok tisztviselői, testületek és az ajtatos közönség nagy számmal. A fényes szertartáson Horváth Lajos exprovinciális cselebráns segédlettel.

— **A csáktornyai továbbképző tanfolyam.** A csáktornyai állami tanítóképzőintézetben a vall. és közoktatásügyi miniszter a jelen szünetben a népiscolai tanítók részére 3 hétég tartó továbbképző tanfolyamot rendezett a mull hóban. A tanfolyamon a haza minden vidékeről, Háromszekből, Beszterceből, Udvarhelymegyből, a Szepesség-

ből, Szatmár megyéből, Szolnokból, Zolymából, Krassószörényből, Győről, Szlovoniából és szomszédos vármegyéből 37 rendszeres és 25 vendég hallgató tanító résztint államsegélyen, résztint saját költségükön vettek részt. A tanfolyamon paedagogiai, irodalomtörténeti, magyar történeti, földrajzi, gazdasági és kézimunkai tárgyakból tartattak szakszerű előadások és az alkalomból összeígyűjtött elemi iskolai tanulókkal képezett elemi iskolában tartott gyakorlati tanításokon vettek részt a hallgatók. A tanfolyam vezetője Margitai József képezedei igazgató volt s kivüle előadásokat tartottak a tanfolyamon: Zrinyi Károly, Tömör Boldizsár, Barna Balázs, Ligard Mihály (Pápa), Lohr Károly (Budapest) tanárok. Ezeneken kívül külön előadásokat tartottak miniszteri engedély alapján néhány óran dr. Gööz József, Gultenberg Pál, Thewrek Árpád budapesti tanárok és T. Czukrász Róza budapesti tanító, az olvasás újabb módjairól, a slöd-ről és az alkoholizmusról. A továbbképző hallgatói a tanári testülettel együtt tanulmányi kirándulásokat tettek a Zrinyi várba, Szent-Ilonara a Zrinyiek temetkezési helyére, a zrinyifalvai Zrinyi emlékoszlophoz, a farkashegy állami mintaszőlőtelepre, Stridóra és a tündérlaki minta parasztságához. A tanfolyam mull hó 25-én fejeztett be. A bezáró ünnepélyen dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő hatóságos beszédben mondott köszönetet a tanfolyam hallgatóinak azon valóban odaadó buzgóságukért és ügyzetetelükért, melylyel a tanfolyamon annak egész tartalma alatt napi 7 óran keresztül fáradságot nem ismerő kitartással vettek részt s köszönetet fejezte ki kir. tanfelügyelő a tanfolyam tanári testületének is odaadó működésükért. Ez alkalomból a tanfolyam hallgatói sürgönyileg fejezték ki köszönetüket a tanfolyam rendezéséért dr. Wlassics Gyula vall. és közokt. miniszternek. A befőzés megelőző este a hallgatók a taráristülettel Pusztafára randultak, hol lelkes és szép felkészítőtőkben fejezték ki érzelmeiket a hallgatók a tanfolyam és Csáktornya iránti ezertt halájkának.

— **Köszönet és elismerés** Dr. Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter, a csáktornyai állami tanítóképző intézetben megtartott tanítói továbbképző tanfolyam be-

este elbucsztak, igen melegen szorította meg kezét. Jóságos, tengereménykék szeméből szelid, biztató mosolygás sugárzott feléje, és édes ajkairól az édes bucsu-szóhoz hozzáfuzte ezeket a szavakat is:

— Aztán ne feledjen el kedves Dénes, olvasgatni, tanulni. Igazán kár volna lemondania a hétköznapi, de boldogságot nyújtó polgári pályáról. De nem zaklatom mindig. Holnap jöjjen el. Kedvesebb lesznek mint ma. Aztán besurrant a kapun. Dénes pedig egy nehéz érzéssel és egy mégnehezebb önváddal hátramaradt. Gondolkodóba esett, aztán csöndes, téveter járással, álmosan, megindult a vendéglő felé. Az éj egy részét ott tölté. Eleinte mérlegelte Albin biztató szavainak mértékét. Gyerekesen csomóba kötötte zsebkendőjét, nehogy elfelejtse a délelőtti terminust, a mikor is végre valahára nyilatkoznai fog, megkéri Albin kezét s talán az új helyzet, a boldogság önt bejéje egy kis akaratöröt, hogy törve törjön a czél fele, melynek végén ott áll, majd a kellemes, meleg családi fészék.

Hanem azután társaságba jutott s feledett minden mást.

Most kései felbredéskor, hogy az ablakon kitékintett, minden ismét eszébe jutott s mig a munkóra elkongatta a délutáni kettőt, örökké monyás képzeteiben felvillant a szöke asszony sugár alakja, a csinos tollbóbitás kálapkával, derült homlokkal, jóságos, fényes szemekkel, az üde

fehér arczon a piaci gödröcskékkel, a kívánatos, édes ajkakkal, a telt fehér nyakon bíbor prémmel s a keztyűs kézzel, a mely pihent az ölében.

Az egész asszony úgy tűnt fel most előtte, mint sugárzó végelet, melengelő nap, teli virágos kert. Egyszerre forró érzés ömlött el szíven. Nem tagadhatta el maga előtt, hogy ez az asszony neki mindene, — Szereti, imádja; nem tudna tőle elszakadni, semmi áron.

Ha kissé későnek is; ha kissé alantaszab, szóllással, mint tervezé; de még beröppentette a boldogság honába; csak egy évig, csak egy fél-évig volna képes lankadatlanul dolgozni, a kapkodást abbahagyni és egy czél felé törekedni.

De nem képes.

Ime bizonyosság római lustasága is.

Minő édes szavakkal invitálta magához Albin délelőttre, de ő elfeküdt az egész délelőttre.

Talán ma lett volna az egyetlen nap, mikor rosszassága mellett is az az anyagi jóság reá borította volna szeretete fátályát, kifárta volna szívét s most talán ő lenne a legboldogabb, munkás ember egy új élet küszöbén.

Mind ebből most semmi.

Elkeseredetten sóhajtott fel.

— Nem lesz belőlem ember soha! soha. Hogy menjek most hová? Új hazugsággal? Könyörög szívvel? — Nem tehetem, egyiket sem tehetem.

A nyomasztó érzések legnyomasztóbbja esett

reá; a kétségbeesés. Úgy tűnt fel előtte, mintha borzasztó álomba fetengene, egy sziklaorom szakadna róla s near bírna menekülő mozdulattal lenni. Agya mintha kiürült, szíve mintha megtelt volna vérről. Azt hívé, és vive lassacsckán kibugyog, elesőpog szívéből s akkor az is üres, hideg és élettelen lesz. A mig ez bekövetkezik, az öntutábt éveit kell leélnie.

Egy jókora üveg morphium volt az ágya mellett széken. Gyomorhaja ellen rendelt az orvos már két hét előtt. Csöppönként kellett volna beszüdeni, de még csak ki sem bontotta. — Egyre várta, hogy majd csak nem lesz rá szükség. Az orvososság üveg mellett volt Albin arczképe, kissé összecsupogtatva a reggeli kávétól s a portól fakultan.

Ezt a képet a kezébe vette, elmerengett a hasonmáson, a bizonyára örökké elveszett menyör-szőgen. Szerette volna, ha valaki belép a szobába és kegyetlenül elveri, mint a rossz gyermeket. Aztán az üveget vette kezébe. Nézte a gyilkos nedv csillogását.

Álmát, ábrándjait, összetört reményeit jelentek meg előtte csillogó köntösökben, szép sorjában egymás mellett és egymás után.

Egyszer csak letörte az üveg tetjét. Keze vértelt meg se törtinte.

— Nem lesz belőlem ember, nyoszörgé, — soha, soha.

És az utolsó cseppig kiürítette az áltató mérget.

fejzése alkalmából hozzá intézett üdvözlő táviratért szívélyes levélben mondott köszönetet dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelőnek s általa a tanfolyamon résztvevő összes tanároknak és tanítóknak. Ugyancsak a vallás és közoktatásügyi miniszter a csáktornyai állami tanítóképző intézetben megtartott 1901/2. tanévi tanképesítő vizsgálat vizsgálóbizottságának nagy ügyszere-tetéért és lapintatos eljárásáért, ezen vizsgálóbizottság elnökéhez, a vármegye királyi tanfelügyelőjéhez, július hó 16. 50853/1902 szám alatt intézett leiratában, elismerését fejezte ki.

— Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferenc József keserűviz** valamennyi hashajtó vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felül-mulja. Kérjünk határozottan Ferenc József keserűvizet.

— **Dr. Wolf Béla** orvos, utazásából visszatérve működését újból megkezdte.

— **Felhívás** Felhívatik az adózó közönség, hogy — miután az aratási munkálatok már befejezést nyertek, — a községi tartozásait (u. m. pótdó, legelőadó, községi közmunka, valamint megyei pótdó és utadó) most már annyival is inkább befizetni iparkodjanak, mert augusztus hóban már a végrehajtások fognak megkezdetni. Az előjáróság.

— **Halálözsegek** Özv. Mesterich Endréné szül. Szabó Mária folyó évi július hó 29-én délután 5 órakor élete 73-ik évében a halotti szentségek ájtatos felvétele után Turcsissén elhunyt. A boldogulni hült tetemét mult hó 31-én délután 4 órakor helyezték örök nyugalomra a fűszeszentgyörgyi róm. kath. sírkertben. — Sztrahia Mária urnő, Sulleg János csáktornyai kocszmáros sógor-nője mult hó 24-én este fél 9 órakor meghalt. Temetése 26-án délután 5 órakor volt a csáktornyai róm. kath. sírkertben. Áldás és béke poraikra.

— **Gyászhir** Özv. Vutsák Miksa ügyvédné, szül. Zagorszky Amália urnő mult hó 30-án reggel 7 órakor hosszu szenvedés után Varadon elhunyt. A megboldogult hült tetemét mult július hó 31-én helyezték örök nyugalomra a varasdi róm. kath. sírkertben. Az elhunyt lelkiüdvéért folyó hó 5-én tartanak istentiszteletet a csáktornyai róm. kath. templomban. Három gyermeke s kiterjedt rokonsága gyászolja. Nyugodjék békevel.

— **Tanulmányut** A türstenfeldi es és kir. hadi iskola ez idei tanulmányi útjában Csáktornyára is ellátogatott. Mult hó 25, 26 és 27-én voltak ott, honnan a közeli vidékre naponként kirándulásokat tettek, terep fölvetel tanulmányozási szempontból.

— **A közönség érdekében.** A tudóvész terjedésének megállítására czéljából kiadott 49851/1897. számú belügyminiszteri rendelet folytán utjában a következők rendelkeznek: Minden oly helyen, ahol jelentékenyebb az emberforgalom, mint szállodák, vendéglők, kocszmák, kávéházak, társaskörök, kasinók és indóházakban, ugy a közönség számára nyitva lévő egyéb helyiségekben a kellő tisztaság és jó szellőzés állandóan fenntartassék és ugyanitt kellő számú köpö-edények alkalmaztassanak, melyek a köpö-tek kiszáradásának megóvása czéljából vizet tartalmaznak és oly szerkezettel bírnak, mely tartalmukat a szem elől elfedi. Felhívjuk tehát a nagyközönség területén levő összes szálloda, vendéglő, kocsma, kávéház étterem tulajdonosait, továbbá a kasinók és társaskörök elnökségeit, végre a vasuti

főnökséget, hogy a fent leírt köpöedényeket a helyiségek és forgalmuk arányához szükséges mennyiségben azonnal helyiségeikben czélszerű módon helyezték illetve helyeztessék el, az ott megforduló közönséget pedig szoktassák rá, hogy ne a padlón szerszert, hanem az e czélra szolgáló köpöedényekbe köpködjön. Nagyobb helyiségekben a közönség figyelmeztető táblácskák-nak volna erre fölhívandó. Miről az összes érdekeltek azonnal figyelmeztelnek, hogy a fent említett összes üzletek és egyéb helyiségek hatóságilag több ízben is felülvizsgáltatni fognak s az észlelt mulasztás a közegészségügyi törvény 7 §-ában érintett megtor-lást fogja maga után vonni. Végül felhivat-ka a fentebb nevezettek arra is, hogy a 49851/897 sz. magas belügyminiszteri ren-deletet, mely »Strausz Sándor« helybeli könyvkereskedésében kapható — sürgősen beszerezze, azt helyiségeikben kifüggesz-szék és az abban elrendeltek pontosan fogantatassák. Csáktornyan, 1903 július 23. Az előjáróság.

— **A Csáktornya Vidéki Takarékpénz-tár R. T. m.** hó 26-án rendkívüli közgyűlést tartott, melyen 27 részvényes 446 szava-zattal vett részt. A közgyűlés tudomásul vette az igazgatóság abbéli jelentését, mely szerint a részvénytöke felemelése befejezte-tett s a módosított alapszabályok törvény-szerűleg jóváhagyattak. Ez után megválasz-totta a 12 igazgatósági, 3 felügyelőbizottsági rendes s 2 póttagot. Végzetül a tisztviselők véglegesítési és nyugdíj ügyében tett igaz-gatósági javaslat fogadtatott el, mire a köz-gyűlés bejáratt.

— **Halálos kimenetelű baleset** történt mult hó 25-én a muraszerdahelyi állomási rakodón. Mauthner Albert kékerező 8 al-kalmazottja ugyanis rongta berakkással fog-lalkozott. Egy hatalmas tönk felgurításánál azonban részint az átnedvesedett fa sikos-sága, — de főleg az ilyen csuszatasoknál alkalmazni szokott u. n. »lapapucs« bizto-sító vasszegének elférése következtében a tönk visszafelé kezdett gurulni. A menekülő munkások közül Kancsal Ferencz redicsi ill-tőségű 22 éves legény szerencsétlenségére egy a földön fekvő talpfában megboto-lván hanyattvágódott s a 25 métermázsát nyomó rongta alá került. Az iszonyuan összeroncsolt embert nagynehezen kiszaba-dították társai; a szerencsétlenség helyére érkezett Tokody Ferencz állomáselőjáró nyomban táviratozott Alsólendvára a vasut-társulati orvosnak, — addig is jószívű ne-jével és házi cselédségével áppaltván a szerencsétlenül jártat. Mire azonban a társu-lati orvos megérkezett a szerencsétlen legény rettenetes kínok között kimult.

— **A kitesekelő új módja.** Stámpár Mátyás vargahegyi lakos Knezics Lukácsné szül. Jambrovics Magdánál bérelt lakást s ugy látszik az utóbbi időben szerette volna már a gazda, ha a lakója fölmondana neki. Ebbeli óhaját kerülvő uton oly módon akarta a lakójának szuggerálni, hogy majd rá izeszt s az ijedségben fölmond neki. Felkérte hát Knezics Imre, Panic József, Golub János és Kosák Ferencz odaváló suhanczokat, hogy megfélemlítés czéljából a lakó távol-létében június hó 29-én éjjel a lakást tör-jék fel; mit nevezettek meg is cselekedtek. Mikor Stámpár lakására hazatért s azt fel-törve találta, bejelentette az esetet a csend-őrségnek, hol azután kikutatták a betörőket, a mikor nyilvánossá lett a betörésnek a czélzata is.

— **Lopás.** Megirtuk mult számunkban,

hogy Zsidi Ferencz kéményseprő segédet több rendbeli lopásért letartóztatták. Utólag még több tolvajlás is rábizonyult Zsidire Igy mult hó 16-án Rosenberg Lajos hely-beli polgárt is meglopta mintegy 30 korona értékig.

— **Kézrekerült zsebmetsző.** Steinkov Ágoston gráci szülétüsü csavargó f. hó 19-én a reggeli órákban Skerlecz Antal szolgaleánytól egy bőr tárczában 1 kor, 92 fillért csent el, miért azután üldözöbe vették s július 24-én el is fogták. Csak ekkor derült ki, hogy Steinkov barátunk nem is olyan közönséges ember, mert már a szomszéd Stájerországban is nagyon ke-resik a Grosszontagban, Fridauban, Lutenbergben s még több helyütt elkövetett ki-sebb nagyobb lopásokért és zsebelésekért.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Utmutatás a ragadós száj- és kö-römfájás elleni védekezésre.

Folytatás.

Hogyan mutatkozik a ragadós száj-és körömfájás?

Ragadós száj- és körömfájásban beteg szarvasmarhák a betegség kitérőrekor el-vesztik étvágyukat és ha takarmányukhoz hozzá is nyulnak, ezt kelletlenül teszik és szájukból minduntalan kiejtik. Testük torró, ami lázas állapotra vall.

Szájuk vagy erősen befogják, ugy, hogy a nagymennyiségű nyál a szájszöglet-eken át csurog alá, vagy pedig alsó áll-kapukat fel és alá mozgatva a kiömlő nyálal csámeszögva habbá verik.

Kinyitva szájukat, a nyálkahártyát for-rónak, simának, vagy helyenkint piros fol-tok által tarkázottnak látjuk.

Pár óra mulva már a pófák nyálka-hártyáján, a nyelv hátán, a foghijas szélén, a felső ajk belső oldalán, kívül pedig a szutyakon, borsó, mogoró, egész kis dió nagyságu szürkés fehér, vagy sárgás színű, savóval telt hólyagok mutatkoznak.

Ezek a hólyagok csakhamar maguktól fellakadnak, czaftos szélű sebeket hagyva vissza.

A sebek akadályozzák az állatokat az evésben.

A betegek egy részénél elmulik a baj, a nélkül, hogy a lábak is megbetegedtek volna; de legtöbbször a szájfájással egyide-jüleg a lábak is megbetegednek.

Hasonló hólyagok, mint a milyenek a szájbán láthatók, a körmök (csülkők) felső szélén, elől és hátul a sarkok felett, és a csülkők között is keletkeznek, melyek ha-marosan fellakadnak és barnás pörkké (varrá) beszáradva fedik a sekély sebeket.

(Folyt. köv.)

Felolós szerkesztő:

M A R G I T A J Ó Z S E F.

Kiadó és lap tulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

összeszögezett csatornát. A csatorna végénél pedig egy akkora gödröt ásunk, a melybe egy petróleumos hordó beletér. A hordó oldalán egy nyílást vágunk s ebbe a nyílásba illesztjük a deszkacsatornát. A deszkacsatornának a trágyatelep felé eső végére pedig egy rostélyt, vagy régi rosta fonatot szegezzünk, hogy a trágya szalmás része el ne tömhesse a trágyalé utját. A midőn ezzel elkészültünk, agyagot hordunk a telep fenekére s oldalaira s jó erősen leverjük, ledöngöljük. Az agyag ugyanis nem engedi át magán a trágyalévet. Ugyanakkor a hordó és a föld közötti üreget is kitöltjük földdel. A trágyatelep széleire pedig egy arasznyi magasságu falat készítenek ugyancsak agyagból, hogy a víz ne folyhasson a telepre. Néhány napig az agyagot száradni hagyjuk s ha megrepedezik az agyagburkolat, akkor a repedésekbe agyagból készült pépet öntünk. Ilyen trágyatelep a czélnak teljesen megfelelő s igen olcsó. Egy nap alatt két ember kényelmesen elkészíti. A trágyalé felfogására szánt hordót két koronáért lehet kapni a kereskedésekben.

Ha már kész a telep, oda hordjuk naponként a trágyát. A különböző állatok trágyáját egymással jól összekeverjük. Ez azért szükséges, mert mindenik más-más tulajdonsága. Ez után pedig elteretjük. Elteretetés után jó erősen legázoljuk, nehogy a trágya megpenészedjen. Midőn már nagyobb mennyiségben van trágya a telepen, akkor a hordóban összegyűlt lével megöntözzük a trágyát. Száraz időjárás mellett mindennap meg kell öntözni a trágyát a reggeli órákban. Ha nagyon száraz lenne a trágya s nincs trágyalé a hordóban, akkor tanácsos vízzel meglocsolni a telepet. Általában pedig a gazdának oda kell törekedni, hogy semmi trágyaléval se hagyjon veszendőbe menni. Sok kiszagda, akár nemtudásból, akár pedig közönyösségből ezzel nem törődik, hagyja, engedi, hogy a trágyalé a telepből elfolyjon. Pedig ugyanakkor igen sok értékes anyag megy veszendőbe.

Ha már fel gyűlt a trágya a telepra, akkor beföldeljük. Az egész telep tetejét beborítjuk 4—5 ujnyi vastagon földdel. Ez azért szükséges, hogy a föld összenomja a trágyát, a levegőt onnan kiszorítsa s így a trágya megpenészedését megakadályozza s

végül pedig azért, hogy azokat az értékes tápláló anyagokat, a melyek a levegőbe szállának el, megkösse.

A telepen ez után érlelni hagyjuk a trágyát. Hogy milyen érleltégi állapotban hordjuk ki, az a trágyázandó föld milyenségétől függ. Ha homokos a föld, akkor érlelt állapotban, ha pedig agyagos a föld a melyet meg akarunk trágyázni, akkor félíg érlelt, vagy csaknem érlelt állapotban hordjuk ki.

A trágyát a szántóföldön azután azonnal elteretjük. Igen sokan kupaczkokba rakva hagyják a trágyát a földön. Ilyen gazdember nem cselekszik okosan, mert az eső kimossa a trágyából azokat a anyagokat, a melyekre a növényeknek szükségük van. Ilyen helyeken csak a kupaczkok helyei lesznek megrágyázva, a mit onnan is észrevehetünk, hogy a kupaczkok helyén a vetés sokkal erősebb, sokkal kifejtettebb.

Fő dolog tehát a kihordás után az, hogy a trágyát elteregessük.

Ha a kiszagdak az elmondottak szerint készítik a trágyatelepeket s kezelik azokat a trágyát, fázadozusukat siker fogja koronázni, mert földjeik a szebb, jobb s bő termés által jutalmazza meg a gondoskodást!

K Ü L Ö N F É L E K .

— **Gyász istentisztelet az elhunyt Pápaért.** Az elhunyt XIII. Leó pápaért a hivatalos gyász istentisztelet Csáktornyaán múlt hó 27-én délután 9 órakor tartották meg a római káth. templomban. A templomban szögöl feldíszített ravatalt állítottak s az istentiszteleten megjelentek: a cs. és kir. 5. uhlanus ezred Csáktornyaán állomásozó tisztikara és legénysege, a város előjárósága, az állami és megyei hivatalok tisztviselői, testületek és az ajlatos közönség nagy számmal. A fényes szertartáson Horváth Lajos exprovincziális csetebart segédtelet.

— **A csáktornyai továbbképző tanfolyam.** A csáktornyai állami tanítóképzőintézetben a vall. és közoktatásügyi miniszter a jelen szünetben a népiszkolai tanítók részére 3 hétig tartó továbbképző tanfolyamot rendezett a múlt hóban. A tanfolyamon a haza minden vidékéről, Háromszekből, Beszterceből, Udvarhelymegyéből, a Szepesség-

ből, Szatmár megyéből, Szolnokból, Zólyomból, Krassószörényből, Győről, Szlavóniából és szomszédos vármegyékből 37 rendszeres és 25 vendég hallgató tanító részt állami segélyen, részint saját költségükön vettek részt. A tanfolyamon paedagogiai, irodalomtörténeti, magyar történeti, földrajzi, gazdasági és kézimunkai tárgyakból tartottak szakszerű előadásokat és az ez alkalomból összegyűjtött elemi iskolai tanulókkal képezett elemi iskolában tartott gyakorlati tanításon vettek részt a hallgatók. A tanfolyam vezetője Margitai József képezési igazgató volt s kivéte előadásokat tartottak a tanfolyamon: Zrínyi Károly, Tömör Boldizsár, Barna Balázs, Ligard Mihály (Pápa), Lohr Károly (Budapest) tanárok. Ezeket kivül külön előadásokat tartottak miniszteri engedély alapján néhány órán dr. Gööz József, Guttenberg Pál, Thewrek Árpád budapesti tanárok és T. Czukrasz Róza budapesti tanítónő, az olvasás újabb módjairól, a slóról és az alkoholizmusról. A továbbképző hallgatók a tanári testülettel együtt tanulmányi kirándulásokat tettek a Zrínyi vára, Szent-Illonára a Zrínyiek temetkezési helyére, a zrínyifalvai Zrínyi emlékosztalhoz, a farkashégyi állami múntaszőlőtelepre, Stridóra és a tündérlaki minta parasztság-dasághoz. A tanfolyam múlt hó 25-én lezárult. A bezáró ünnepélyen dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelő hatóság beszédben mondott köszönetet a tanfolyam hallgatóinak azon valóban odaadó buzgóságukért és ügyezetelükért, melylyel a tanfolyamon annak egész tartalma alatt napi 7 órában keresztül fáradságot nem ismerő kitartással vettek részt; s köszönetét fejezte ki kir. tanfelügyelő a tanfolyam tanári testületének is odaadó működésükért. Ez alkalomból a tanfolyam hallgatói sürgönyileg fejezték ki köszönetüket a tanfolyam rendezéséért dr. Wlassics Gyula vall. és közokt. miniszternek. A befejezést megelőző este a hallgatók a tanártestülettel Pusztafára randultak, hol lelkes és szép felköszöntőkben fejezték ki érzelmeiket a hallgatók a tanfolyam és Csáktornya iránt érzelt hálájuknak.

— **Köszönet és elismerés Dr. Wlassics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter, a csáktornyai állami tanítóképző intézetben megartott tanítói továbbképző tanfolyam be-**

este elbucsztak, igen melegen szorította meg kezét. Jóságos, tengermélyékk szeméből szelíd, biztató mosolygás sugárzott feléje, és édes ajkairól az édes bucsu-szóhoz hozzáfuzte ezeket a szavakat is:

— Aztán ne feledjen el kedves Dénes, olvasgatni, tanulni. Igazán kár volna lemondania a hétköznapi, de boldogságot nyújtó polgári pályáról. De nem szaklatom mindig. Holnap jöjjön el. Kedvesebb leszek mint ma. Aztán besurrant a kapun. Dénes pedig egy nehéz érzéssel és egy mégnehezebb önváddal hátramaradt. Gondolkodába esett, aztán csendes, téveteget járással, álmosan, megindult a vendéglő felé. Az éj egy részét ott töltte. Eleinte mérlegelte Albin biztató szavainak mértékét. Gyerekesen csomóba kötötte zsebkendőjét, nehogy elfelejtse a délelőtti terminust, a mikor is végre valahára nyilatkoznai fog, megkéri Albin kezét s talán az új helyzet, a boldogság önt beléje egy kis akaraterőt, hogy törve törjön a czél fele, melynek végén ott áll, majd a kellemes, meleg családi érzések.

Hanem aztán társaságba jött s feledett minden mást.

Most kései felbúréskor, hogy az ablakon kitekintett, minden ismét észébe jutott s míg a toronyóra elkongatta a délutáni kettőt, örökké munkás képezetlen felvillant a szőke asszony sugár alakja, a csinos tollhóbitás kalapával, derült homlokkal, jóságos, fényes szemekkel, az üde

fehér arczon a piczi gödröcskével, a kivánatos, édes ajkakkal, a telt fehér nyakon labor prinnél s a keztyűs kézzel, a mely pihent az ölében.

Az egész asszony úgy tűnt fel most előtte, mint sugárzó végeztél, melegenőt nap, teli virágos kert. Egyszerre forró érzés ömlött el szíven. Nem tudhatta el maga előtt, hogy ez az asszony neki mindene. — Szereti, imádja; nem tudna tőle elszakadni, semmi áron.

Ha kissé kecsésen is; ha kissé alantasadó szóllással, mint tervező; de még beröppenhette a boldogság honába; csak egy évig, csak egy fél-évig volna képes lankadatlanul dolgozni, a kapcsolást abbahagyni és egy czél felé törekedni.

De nem képes. Ime bizonyosság reá mai lustasága is.

Minő édes szavakkal invitálta magához Albin délelőtre, de ő elfakult az egész délelőttől.

Talán ma lett volna az egyetlen nap, mikor rosszassága mellett is az az angyali jóság reá borította volna szeretete fátályát, kitaráta volna szívét s most talán ő lenne a legboldogabb, munkás ember egy új élet küszöbén.

Mind ebből most semmi. Elkeseredetten sóhajtott fel.

— Nem lesz belőlem ember soha! soha. Hogy menjek most hozzá? Új hazugsággal? Könyörgő szívvel? — Nem tehetem, egyetlen sem tehetem.

A nyomasztó érzések legnyomasztóbbja esett

reá; a kétségbeesés. Úgy tűnt fel előtte, mintha borzasztó álomba fetengne, egy sziklaorem szakadna reá s nem bírna menekülő mozdatolni tenni. Agya mintha kiüregült, szíve mintha megtelt volna vérell. Azt hívte, ez a vér lassacskán kibugyog, elcsöpög szívéből s akkor az is üres, hideg és élettelen lesz. A mig ez bekövetkezik, az öntutált éveit kell leélnie.

Egy jókora üveg morpheum volt az ágya melletti széken. Gyomorjába ellen rendelte az orvos már két hét előtt. Csöppínként kellett volna beszüdenie, de még csak ki sem bontotta. — Egyre várta, hogy majd csak nem lesz rá szükség. Az orvososság üveg melletti volt Albin arczképe, kissé összesöpögítve a reggeli kávétól s a portól fakultán.

Ezt a képet a kezébe vette, elmerengt a hasonmásán, a bizonyára örökké elveszett menyországon. Szerette volna, ha valaki lép a szobába és kegyetlenül elveri, mint a rossz gyermeket. Aztán az üveget vette kezébe. Nézte a gyilkos nedv csillogását.

Álmai, ábrándjai, összetört reményei jelentek meg előtte csillogó kontosütkben, szép sorjában egymás mellett és egymás után.

Egyszer csak letörte az üveg tetejét. Keze vértelt meg se törtülte.

— Nem lesz belőlem ember, nyoszörgő. — soha, soha.

És az utolsó cséppig kiürítette az altató mérget-

fejzése alkalmából hozzá intézett üdvözlő táviratért szívélyes levélben mondott köszönetet dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos, tanfelügyelőnek s általa a tanfolyamon résztvevő összes tanároknak és tanítóknak Ugyancsak a vallás és közoktatásügyi miniszter a csáktornyai állami tanítóképző intézetben megtartott 1901/2. tanévi tanképesítő vizsgálat vizsgálóbizottságának nagy ügyszere-tetéért és tapintatos eljárásáért, ezen vizsgálóbizottság elnökéhez, a vármegye királyi tanfelügyelőjéhez, július hó 16. 50853/1902 szám alatt intézett leiratában, elismerését fejezte ki.

— Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűvíz** valamennyi hashajtó vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

— **Dr. Wolf Béla** orvos, utazásából visszatérve működését újból megkezdte.

— **Felhívás** Felhívatik az adózó kö-zönség, hogy — miután az aratási munká-latok már befejezést nyertek, — a községi tartozásait (u. m. pótladó, legelőadó, köz-ségi közmunka, valamint megyei pótladó és utadó) most már annyiaval is inkább befiz-etni iparkodjanak, mert augusztus hóban már a végrehajtások fognak megkezdetni. Az előjáróság.

— **Halálozások** Özv. Mesterich Endrének szül. Szabó Mária folyó évi július hó 29-én délután 5 órakor élete 73-ik évében a ha-lottai szenteségek ajátos felvétele után Tur-csicsén elhunyt. A boldogult hült tetemét mult hó 31-én délután 4 órakor helyezték örök nyugalomra a fűszeszentgyörgyi róm. kath. sírkertben. — Sztrahia Mária urnó, Sulleg János csáktornyai korcsmáros sógor-nője mult hó 24-én este fél 9 órakor meg-hall. Temetése 26-án délután 5 órakor volt a csáktornyai róm. kath. sírkertben. Áldás és béke poraikra.

— **Gyászír** Özv. Vutsák Miksa ügy-védné, szül. Zagorszky Amália urnó mult hó 30-án reggel 7 órakor hosszu szenvedés után Varasdon elhunyt. A megboldogult hült tetemét mult július hó 31-én helyezték örök nyugalomra a varasdi róm. kath. sírkertben. Az elhunyt lelkiüdvéért folyó hó 5-én tar-tanak istentiszteletet a csáktornyai róm. kath. templomban. Három gyermeke s kiterjedt rokonsága gyászolja Nyugodjék békével.

— **Tanulmányut** A fürstenfeldi és es kir. hadi iskola ez idei tanulmányi útjában Csáktornyára is ellátogatott. Mult hó 25. 26 és 27-én voltak ott, honnan a közeli vi-dékre naponkénti kirándulásokat tettek, terep főlvetel tanulmányozási szempontból.

— **A közönség érdekében.** A tüdővész terjedésének megállítására céljából kiadott 49851/1897. számú helygymnizsteri rendelet folytán újabban a következők rendeltet-nek: Minden oly helyen, ahol jelentékenyebb az emberforgalom, mint szállodák, vendég-lők, korcsmák, kávéházak, társaskörök, kaszinók és indóházakban, ugy a közönség számára nyitva lévő egyéb helyiségekben a kellő tisztaság és jó szellőzés állandóan fentartassék és ugyanitt kellő számú köpö-edények alkalmaztassanak, melyek a köpe-tek kiszáradás-nak megóvása céljából vizet tartalmaznak és oly szerkezettel bírnak, mely tartalmukat a szem el-í fedi. Fel-hívjuk tehát a nagyközönség területen lévő összes szálloda, vendéglő, korcsma, kávéház étterem tulajdonosait, továbbá a kaszinók és társaskörök elnökségeit, végre a vasuti

főnökségeit, hogy a fent leirt köpöedényeket a helyiségek és forgalmuk arányához szük-séges mennyiségben azonnal helyiségeikben czélyszerű módon helyezék illetve helyez-tessek el, az ott megforduló közönséget pedig szoktassák rá, hogy ne a padlón szerteszét, hanem az e célra szolgáló köpö-edényekbe köpködjön Nagyobb helyisé-gekben a közönség figyelmeztető táblácská-kon volna erre fölhívandó. Miről az összes érdekeltek azzal figyelmeztetnek, hogy a fent említett összes üzletek és egyéb helyiségek hatóságilag több ízben is felülvizsgáltatni fognak s az észlelt mulasztás a közegész-ségügyi törvény 7 §-ában érintett megro-lást fogja maga után vonni. Végül felhivat-nak a fentebb nevezettek arra is, hogy a 49851/897 sz. magas helygymnizsteri rendeletet, mely »Strausz Sándor« helybeli könyvkereskedésében kapható — sürgősen beszerezzék, azt helyiségeikben kifüggesz-szék és az abban elrendelteteket pontosan fogantassák. Csáktornyan, 1903 július 23. Az előjáróság.

— **A Csáktornya Vidéki Takarékpénz-tár R. T. m. hó 26-án** rendkívüli közgyűlést tartott, melyen 27 részvényes 446 szava-zattal vett részt. A közgyűlés tudomásul vette az igazgatóság abbeli jelentését, mely szerint a részvénytöke felemelése befejezte-tett s a módosított alapszabályok törvény-szerűleg jóváhagyattak. Ez után megválasz-totta a 12 igazgatósági, 3 felügyelőbizottsági rendes s 2 pótlagot. Végzetül a tisztviselők véglegesítési és nyugdíj ügyében tett igaz-gatósági javaslat fogadtatott el, mire a köz-gyűlés bezártott.

— **Halálos kimenetelű baleset** történt mult hó 25-én a mura-szerdahelyi állomási rakodón. Mauthner Albert fakereskedő 8 al-kalmazottja ugyanis röntla berakással fog-lalkozott. Egy hatalmas tönk felgurításánál azonban részint az átmedvesedett fa sikos-sága, — de főleg az ilyen csusztagásoknál alkalmazni szokott u. n. »lapapucs« bizto-sító vaszszegének előrése következtében a tönk visszafelé kezdett gurulni. A men-külő munkások közül Kancsal Ferencz rédic-si ill-tőségű 22 éves legény szerencsétlenség-re egy a földön fekvő talpfában megbol-tyván banyaltvádogdolt s a 25 métermázsát nyomó röntla alá került. Az iszonyuan összeroncsolt embert nagynehezen kiszaba-dították társai: a szerencsétlenség helyére érkezett Tokody Ferencz állomáselőjáró nyomban táviratozolt Alsólendvára a vasu-társulati orvosnak, — addig is jószívű ne-jével és házi cselésdélével ápolgatván a szerencsétlenül jártat. Mire azonban a társu-lati orvos megérkezett a szerencsétlen legény rettenetes kínok között kiált.

— **A kitessekelés új módja.** Stámpár Mátyás vargahelyi lakos Knezics Lukácsné szül. Jambrovics Magdánál bérelt lakást s úgy látszik az utóbbi időben szerette volna már a gazda, ha a lakója fölmondana neki. Ebbeli óhaját kerulo uton oly módon akarta a lakójának szuggerálni, hogy majd rá izeszt s az ijedségben fölmond neki. Felkérte ta-hát Knezics Imre, Panics József, Golub Já-nos és Kosák Ferencz odaváló suhanczokat, hogy megfélemlítés céljából a lakó távol-tében június hó 29-én éjjel a lakást tör-jék fel: mit nevezettek meg is cselekedtek. Mikor Stámpár lakására hazatért s azt fel-törve találta, bejelentette az esetet a csend-őrségnek, hol azután kikutatták a betörőket, a mikor nyilvánossá lett a betörésnek a célzata is.

— **Lopás.** Megirtuk mult számunkban,

hogy Zsidi Ferencz kéményseprő segédet több rendbeli lopásért letartóztatták. Utólag még több tolvajlás is rábizonyult Zsidire. Igy mult hó 16-án Rosenberg Lajos hely-beli polgárt is meglopta mintegy 30 korona értékig.

— **Közrekerült zsebmetsző.** Steinkov Ágoston gráci születésű csavargó f. hó 19-én a reggeli órákban Skerlec Antal szolgaleánytól egy bőr tárczában 1 kor. 92 fillért csent el, miért azután üldözöbe vették s július 24-én el is fogták. Csak ekkor derült ki, hogy Steinkov barátunk nem is olyan közönséges ember, mert már a szomszéd Stájerországban is nagyon ke-resik a Grosszontagban, Fridauban, Lut-enbergben s még több helyütt elkövetelt ki-sebb nagyobb lopásokért és zsebelésekért.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Utmutatás a ragadós szájj- és kö-römfájás elleni védekezésre.

Folytatás.

Hogyan mutatkozik a ragadós szájj- és körömfájás?

Ragadós szájj- és körömfájásban beteg szarvasmarhák a betegség kitérősekor el-vesztik étvágyukat és ha takarmányukhoz hozzá is nyulnak, ezt kelleltenül teszik és szájukból minduntalan kiejtik. Testük torró, ami lázas állapotra vall.

Szájuk vagy erősen befogják, ugy, hogy a nagymennyiségű nyál a szájszöglet-eken át csurog alá, vagy pedig alsó áll-kapcsukat fel és alá mozgatva a kiömlő nyálal csámesogva habbá verik.

Kinyitva szájukat, a nyálkahártyát for-rónak, simának, vagy helyenkint piros fol-tok által tarkázottnak látjuk.

Pár óra mulva már a pofák nyálka-hártyáján, a nyelv hátán, a foghíjas szélén, a felső ajk belső oldalán, kívül pedig a szutyakon, borsó, mogyoró, egész kis dió nagyságu szürkés fehér, vagy sárgás színű, savóval telt hólyagok mutatkoznak.

Ezek a hólyagok csakhamar maguktól fellakadnak, czafatos szélű sebeket hagyva vissza.

A sebek akadályozzák az állatokat az evésben.

A betegek egy részénél elmúlik a baj, a nélkül, hogy a lábak is megbetegedtek volna; de legtöbbször a szájjájással egyide-jűleg a lábak is megbetegednek.

Hasonló hólyagok, mint a milyenek a szájjban láthatók, a körmök (csülkök) felső szélén, elől és hátul a sarkok felett, és a csülkök között is keletkeznek, melyek ha-marosan fellakadnak és barnás pörkké (varrá) beszáradva fedik a sekély sebeket.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinara, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

knjižara Fischele Filipova, kam se predplate i obznanе pošljaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznanе se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Spomenik Gasparicsev.

Svetoga Ferencu reda pater po imenu Gasparics Marko ako prem hrvatskoga jezika človek bil je nego vu njegovih prsah zato vendar magjarsko srceć kucalo je. Njegova vusta slobodšćine svete reći nazveštjale jesu.

S ovimi rečmi za počimlje se naziv, kojega Dravaegyhas občina zvana kakti Gašpariča rodno mesto proglašuje cele Zalavarmedijije k stanovnikom.

Petdeset ljet je dugo vreme i on spomenik, kojega su njegovi potomci na pri-ločkim pijacu podignuli, sad tamo pusto, nezagrađeno stoji i viteza njegove rodjene hiže zaznamenuvana tabla na tuliko je već na nikaj došla, da danas zutra nebude već zahvalnosti spomenka pelduvala. Za podporu vtečuju se zahvalni njegovi potomci, da gje-gjernoga viteza na dan njegove smrti ob-državanja petdeseta ljetošnica na čast nje-govo podignjeni i nakinčeni njegov spom-nik i njegova tabla gždavo i dostojno bude nazveščala, da se magjari nisu spozabili iz svojega vernoga sina.

Samo takov narod more se podignuti na visoko koj svojih velikašev peldu nas-leđuje i njihove spomenike verno čuva. Nadamo se, da ovaj domorodski poziv ne-bude proglašen bez odziva.

Podeliti dari na Dravaegyhas občine naslov imaju se poslati.

Gospodarstvo.

Kak se moremo braniti, da se kalamper vu zemlji ne umladja.

Po jako mnogo mestah spoznati jesu ovo, da i vu zločestom tlo takaj vu obilnosti kalampera obrodi, samo da je on jako droben. Zroka tomu vu više prilika iskat moremo. Zrok more biti tomu prekodredno pognojeno tlo takaj, koje gospodari osobito hamučnim tlu nato se odlučiti navadni jesu istina da vu ovoj dobre pognojenoj zemlji kalampir dobro se čiti, naglo počne rasti iz obilnim listjem mnogo čime i kalampirov rodi. Ako anda još k tomu vreme pošluži takovoj prilici odviš mnogo zraste, nego ako iz nenada suho vreme ihli suša pretisne, kajti za dosta vlage nema, vu zemlju polo-ženi kalamper zgubi jakost od rastja, me-govi potomci tojest kalaperčeki drobnu os-tanu, i još k tomu isti oni drobnu opet mlade kalampere odhranjuju, koji naravski dotično debeloću i zrelost dostignuti već nisu mogući.

Dakle po takvim načinom prekodrednim gnojenjem čisto suprotivne hasen postignemo, kalamperi drobnu ostanu, kaj naravski slab prirod znamenuje. Nego ovu falingu podnipošto ni moći popraviti iz onim načinom kak po mnogih mestah čiju, da gnojenje prepustuju, kajti onda iz takovim načinom takaj maloga hasna imati budu, ar peščeno tla navadno malo rodjavne jakosti zadržavaju vu sebi, — nego ovo je-

dno samo iz delanim gnojom i to pako iz kaimit i superfosfatim zelenim gnojen-jem pomoći moremo.

Zeleni gnoj dakle daje jakost prirodu, pripomaže tla vuhkoću, hasen za dosta vćim svojoj dužnosti i ne tako prekomerno silno, kak stalni gnoj, i po takvim načinom oslobodjeni smo od gori naznačene pegibelji, ali barem vu pomenjkanja pogibelji. S delavnim gnojom gnojenje je ne obhodno potrebito, kajti samo iz nitrogenom povekšava tlo jakost, vu drugih jakosti kak je na primer, kali i fosfor je tak siromaški, da mesto ovih svakako po takvim načinom moramo se skrbeti.

Kaj je novoga?

Vu vodu vtopleno dčete.

Blešč Roka V. brežnog kotara stanov-nika 4 i pol ljet star mali sinek vu dvoru bivajuću okolo ogradjenu mlaku je nuter opal i tamo i takaj vtople se je. Radi ove nesreće zbog nepazljivosti i ljudomorstva proli Blešču i njegovoj tuvarušici istragu podignuli jesu. Velikokamžiški kraljevski sud istragu ovoga meseca 9. dana tim zaključil, da budući roditelji 4 i pol ljet staroga svojega sina istina, da bez pazljivosti ostavili jesu, zato vendar od kaštige od rešeni budu kajti radi siromaštva zbog svakdašnjega sebi pribavljenja kruha se nesreća pripetila.

Napad proti jednomu notarlušu

Nepoznati činitelj strelil je nuter vu

Z A B A V A.

Popravljač.

Popravljač, to je čoviek takov, kojemu nikaj nije pravo, već bi sve rado popravl-jati. Takovoga sam jednoga i ja našel i to prije kojih dvanajst godinah u Bavarskoj.

Tittmaning je posljednja željeznička postaja na bavarskoj državnoj željeznici od Freilassinga preko Lauffena. Okolica je stranom bregovita a stranom ravnicu. Tittmaning ima ime od rimske stare ruševine, imenom »Tittamaninga«, koja se dobro sa-čuvana nedaleko od varašince na pećini zazidana, kakti tvrdjava — valjda je za rimsko doba i bila — u vis diže. Sada je ta starinska gradjevina vlastništvo varašince te je izarendirana jednomu pivaru, koj onde pivo vari. Šuma i liepe ceste su tu sve naokolo. U šumi je zviralek izvrsne, kak kristal čiste a kak led mrzle vode, koja u okolici i meline tiera. Polag toga zviranjka je zazidana kapelica na čast Majke Božje.

Jedan solnogradski biskup, grof Harrach ju je ovde dal podiči. Simo su hodili a i da nas hode hodočastit romari, kak na Bistricu, pak je onde videti puno zagovornih svirnih i na zidu cinkture malarije, kak na Bistrici, raznih čudah, koja su se tom zagovornom dogodila. Za kapelicom su još dva zviranjka a kraj njih stupovi i pilji, koji opet o raznih čudesih pripoviedaju

Do sad okolo hodeć nisam nikoga srel, nu ovde je sedel jedan starac, koj me je, odkrivši glavu, sa »Grüss Gott« pozdravil. Ja mu dakako ozdravim te si pregledavam te zagovorne stvari.

»Nuderte pijte ovu vodu iz zviranjka« — veli mi — »vrlo vam je zdrava i dobro čini, a ako se onda još k tomu i otec naš i zdravo Marija izmoli, tada pak vam sve bolesti iz tiela tiera.«

Ov tohać je bil kršćanski i vriedan nasledovanja, pak sam i tak učinil, kak mi je rekot. Zatim sam si toga čovieka malo bolje poglednuil, jer možbit da je vriedan i potreben kakovoga maloga almuštva. Ah on nije izgledal kak prosjak, jer oprava mu

je bila ciela i čista a na lajbeću je bil de-beli sreberni lanac na kojem je bila u žepu vura i ovak sam iz toga svega videl, da to nije nikakov prosjak, kojemu bi ja n.oral kakovo almuštvo pružati.

Ali tim sam se više začudil, kad mi na jedan krat ruku pruži riečmi: »Prosim, dajte mi koj krajcar!«

Najprije sam se nad tum nenadanom prošnom začudil, a zatim sam ipak poseg-nul u žep, te sam mu dal bavarsku deseticu (deset pfenigah).

»Hvala liepa« — zahvali mi. — te spravi liepo pomalo novac n kožnatu kesicu, u kojoj je već više takovih sekserah čegrtalo, koje je starac po svoj prilici danas na-fohtal — »Hehehe, sad čete valjda pitati, kaj ču ja stimi novec?«

»Neću vas nikaj pitati.« — odgovori mi ja.

»Nećete?« — zapita me na dugom — »ah, ah — gledaj, gledaj! To je ipak čud-no!« — Zatim me čvrsto pogleda i premieri od pete do glave, malo se nasmiehne, kimne

Haris Karoly maracsanskoga notariuša stan. Po vizitiranju spoznali jesu, da napadnik je na pivničkoga obloka polku stal gori, i na takovo se položio, gde je mogel na notariuša nacilati, nego noga se njemu poškliznula i po takvim načinom cilanja jednakost je zgubil. Istraga je podignjena, nego činitelja nisu ipak do sad k rukam dobili.

Ni se dobro iz oružjem igrati.

Polman Vincka žena iz Dravaegyhaza oštarijaška i Heimer Žofija njezina služkinja skupa pregledavale jesu jednoga revolvera, vu ovoj prilici spozabale se bile iz onoga, da je revolver nabit bil. Vu kretanju se revolver izprožil i tak nesrečno, da je služkinja taki omedlela. Iz prvine vu tom mišljenju bili jesu, da se Polmanica posvadhla svojom služkinjom i hotomce strelila je na deku, i kasnije samo, kad je puca k sebi došla zeznalo se je prava istinitost poradi česa i proti Polmanici podignjenoj istragi su takajše koncec načiml. Nesrečno obhodača služkinja na četrti dan je i vumrla.

Kupuvanje žrebcev.

Magjarsko kraljevski od poljodelstva minister pozivlje sve takove povitelje, koji bi imali do tri i pol let starih, ali osem let još ni dovršenih žrebcev i takove želeli bi prodati oni se naj javiju tim načinom da za prodaju odlučeni žrebec vu kojoj varmegiji, varašu, selu, ili budi marofu stoj, na dalje onoga istoga žrebca i čena takaj ima se imenuvati iz jedne korune stojećim štemplinom potvrđenim javljenju, i to naj kasnije do augustuša 10 dana magjarsko kraljevskom od poljodelstva ministru ima se poslati. Do 165 centimetrov nižeši žrebeci nebudu se kupuvani, zvan ako bi se iz van redna njegova kakvoća za prikladnoga spoznala.

Gospoini sluga

Iz Salmara brzovajuju: da Dijamant Šalamon žitni tergovce je ove dane kuruzu dal voziti vu Šarköz Ujlak Konje je Talpaš Janoš kučić gonil. Diamant se po putovanju posvadhil s Talpašom, med svadjom kučić je železnimi rasuhami vubil svojega gospodara. Talpaša su prijeli i vu kraljevski rešt zatvorili.

Nazarenuša kalvarija.

Iz Segedina pišeju, da ove dane izpustili jesu iz Čillag zvanoga rešta Maletiti Savo honvedskoga prostoga soldata, tri ljeta se mučil vu vuži nesrečen soldat, koj nije hotel prijeti oružje, koj je rekel, da njihova vera prepoveda njim nositi oružje. Sad tri ljeta je zvršil vu reštu, pred timtoga pako dve leti, samo sad je dovršil 29 ljet. Soldački sud na dve leti ga odsudil na težku vuzu. Maletiti Sava ipak nije hotel prijeti oružje, rajsi je samovoljno išel vu rešt, gde s izvrstnim zadržavanjem i trpljivostju izpunil je na njega odredjenu kaštigu. Mladoga honvedskoga nazarenuša po oslobodjenju opet su predali honvedskomu pešičkomu zapovedničtvu gde iz nova hoteli su njemu dati vu ruke oružje. Nego nazarenuš opet nije hotel prijeti oružje vu ruke. Soldački sud sad opet na tri ljeta ga bil odsudil na rešt. Maletiti Sava ipak nise teknu oružja, nego dobrovoljno išel je opet vu rešt. Sad je dovršil ovo sužanstvo, nego ovo neznamenjuje to, da nazarenuša kalvarije nije još koncec vučinjeni, ar sad je samo dospel do treće stacije. Nazad ga odpečaju k soldatom, tam opet nebude pokoren zapovedi, oružje neprime vu ruke i tak najpeše ulanje ima vu tom, da celo svoje življenje vu sužanstvi bude spunjaval.

Žibicov pastarice vidjenje.

Iz Djakovara telegrafiraju: Pred telovom on večer vu Josipovacu poljeg Pnitovec zvanoga mesta jedna jedenašt ljet stara Slavovska puca je žibice pasla. Kad je domom bila došla, pripovedala je seljačkim stanovnikom, da se njoj pojavila blažena Devica Marija i to vu šumskom hataru vu jednoj širokoj grabi. Male puce povedani glas se na hitroma razširi, i na ove čude glasa vno go naroda se okupi na lice mesta s proščijami dohadjali su od svih krajov, da pače iz Štajera i Bosnije takaj. Ove dane po noći vno go naroda se okupilo na onom mestu, koje žibicov pastarica njim je znamenovala. Kre ove grabe stajal je narod s goručemi svećami i vu kalnu mlajnatu vodu gledali, vu kojoj svoje ruke i obraz prali jesu. Ova mala pastarica tak veli, da se ona svaku noć spomina s blaženom Devicom Marijom i to veli, da je lourdeska

čudočineča Devica, koju su odonut pregnali i koja se s tućom grozi. Tak glasiju, da na rečenom mestu kapelicu hoćeju podignuti.

Čudna sela.

Jesu mesta po celim orsagu na sve strani, na koje ljudi kajkakse huncvutarije, kak medjimurec veli cone prikeljje. Naravski da je to sve samo pripovest, dakle laž, ali je zato itak vredno, da se iz njih pomenemo. —

Ne zdavnja sam vu Vašvarmegiju putoval, tam sam čul te šalne pripovedke. Evo vam, da čujete notu kak ide:

V Nagy-Zedecu su lojtru na križ cakajzdriili,

V Hetényu su lisicu za vuka odhranili,

Szent-Galičinci su hajdinu preplavati steli,

A v Ratótu su raka za šnaidara deli itd. —

Od ovih i od drugih mestah vno go i vno go šale pripovedaju.

Zakaj su v Nagy-Zedecu lojtru na križ čakajzdriili, t. j. nesli, tomu je zrok to, da njim je zemeljski gospon još za kmete — prepovedal, zabranil, da vnjegovoj sumi drva sečeju, nego to zapoved njim je dal, da sve vranine gnjezde s pofundaju. — Ovi su anda s lojtrom išli vranine gnjezde iskat, koju su na križ nesli, ne povdil i tak, da moreju napreš ili, prisiljeni su bili pred sobom drevje poseći. — Tak su došli do drv. —

A zakaj su v Hetényu lisicu za vuka odhranili, to nam ovak pripovedaju.

Hetenci su brz nekšu divje živinče našli na polju i mislili su, da je to vuk; nesu ga vupali odsuditi tak dugo dok se ne dokazalo, da je zaisto tē. A do toga su ga obćinari s kupnim stroškom zdržavali, dok njim je nē jeden putnik dopovedal, da je to ne vuk nego lisica i da je te zveri koža ne vredno toliko koliko zaje. — Onda su ju kak čujem povedati, zatukli kožu doli srekli, i dali žnje kapu napraviti. — Ovu kapu svaki, koj za birova postane, ima na glavu deli, da v kancelariju ide, — druga nē. —

sim tam glavom a onda veli: »Vi morate iz daleka biti?»

»Istina je!» — odgovorim — »ja sam iz Hrvatske!»

»Oho!» — začudi se — »iz Hrvatske! ah, iz Hrvatske — to je dalje nego je Solnograd — ah, kaj sam rekel, to je dalje nego je Beč» — zatim onak promišljavajući tu daljinu stepe nekoliko krat glavom a zatim veli opet: »pak si niste nikaj mislili onda kad sam v. s. almuštvo zaposil?»

»Baš tak bez svake misli nisam bil» — odgovorim ja — »jer vi tak neizgledate kak da ste prosjak, pak mi se je to čudnovato videlo, da prosite almuštvo».

»Jeli?» — veli on — »je, to je ono liepo, da su mi polag svoga toga ipak almuštvo priznali. To me veseli od vas! — Vi nepitate jeli trebaš ili ne trebaš, jeli si potreben ili bi mogel i bez toga biti. Vi samo datete zato, jer vas drugi prosil, a to je liepo, to je hvale vredno! — Morate znati, ja sam najme popravljajuć — veli jošie kratke pauze a kad vidi, da ga ja nerazumem i da ga pitajuć pogledavam, kak da

ga hoću pitati: kakov je to mešter popravljajuć? nasloni se natražke, vzeme iz žepa zelenkasto stekelce — malu flašicu — iz na hrbet ruke malo tobaka šnofanca stepe i njim svoga nosa obilno podvori te onak znamenito i vazno vno gi krat izreča: »je popravljajuć»

»I ja sam bil mlad te sam puno svieta videl» — nastavi poslie kratke stanke. — »Ja sam bil u Monakovu, u Beču, u Švajcarskoj tija do franczke granice i kaj kud sve okolo na okolo na daleko i široko, a vjek med stranjskimi ljudi. Med stranjskimi ljudi se coviek živeti nauči. —

I tam sam videl da ima na svietu dobra i zla, jedan ima sve a drugi neima nikaj. Mnogi krat sam si mislil: prava i gola je to nepravda, da to tak Bog dopušća. Ja sam te šujim o tom mnogi put spominal tam na briegu Majke Božje, u starom, Öttingu (to je mesto hodočastja), svigde sam se izpovedal i pričestil i u molitvi s Njim spominjal, ali nikaj nje hasuelo, sve je onak ostalo, kak je i prije bilo.

Ovak sam jednoć kroz jednu šumu pu-

toval i tu sam nadošel na jednu kapelicu, u koju sam se opet išel s Njim spominat. Dok sam ovak pred oltarom klečal i zažgano molii, na jedan krat kakti blisk blesne kroz moždjaue misel, da sam celo vrieme dok sam se s Bogom preprial, bedak bil, i da moje mrmlanje proti tomu, što jedan ima sve a drugi nikaj, nije nikaj pametnoga bilo i došel sam na to, da to ne samo da nikakova krivica, već da baš tak mora biti i da je tak dobro. — Jer kaj je hotel gosposin Bog? Odgovor: Hotel je to, da mi ljudi ono popravimo, kaj je on samohod zlo načinil: da se pobrinemo za to, da Njegova milost preko nas dojde, za da budemo mogli pomagati kak On pomaže i da si uvijek bliže i bliže dohadjamo u milosrdnosti i u ljubavi.

Je, je dragi gospone, mi svi bi morali biti popravljajući, svaki po svojoj mogućnosti i po svojem umetku! I ovak mi je po milosti božjoj došla ta misel, da sam postal popravljajuć. Puno nisam nikada imal, ali ipak uvijek dosta, da je i drugi mogel pri meni pomoć najti. Ja nisam čekal, dok je

Hajdina ima lepi, beli cvet i ako nju čovek zdalka gleda, prem da ju veter nuše se tak vidi, kak da bi malo jezero bilo. Za Sze nt-Galičinče povedaju, da su se jedanput zaran na senjam spravili, i stom prilikom su našli na polju takvo morje. Ovi misleći, da je to voda, slekli su se po redu do gola, hitili se na črevu i tak su plivali prek hajdine. —

I siromaške Peredinčare nedužno zoveju za kobilične tuškalce, kajti oni su samo birovovu zapoved izvršili, da su se odpravili na senkoše i polje kobilice fundat. V onom mestu su se jako povnožale kobilice tak, da su skorom sve do fundamepta unistile. Da se kak proti tomu braniju, birov je zapovedal, da svi občinari moraju na polje iti. Svaki je bil dužen sobom 2 duge i prilično široke deske donesti. Na licu mesta si je svaki prikapičil ili privezal na podplat desku na obedve noge i tak su onda svi vu redu stupali napre i tuškali kobilice.

A kaj pak da su Szepes-Belašinci meseca šteli iz Poprad réke vun poteći! Jeden lepi letni večer su spazili vu Popradu mesečni tanjer. Jako su se zalivali, kaj je siromaški mesec vu Poprad opat i zatim sklimavali, kak bi ga moći bilo iz vode vun spraviti? Na to mužki donesuju duge bakle hitiju je vu vodu, da meseca vun potegneju, ali, kak povedaju, ves trud je njihov bil zahman. — Onda su snrežom isli po njega, ali niti tak su ga ne mogli vun spraviti. Videć da nikaj nemreju skončati, postavili su tam dva stražare, da paziju, da njim ga što nevkradne, do jutra, kada su ga znova šteli vun spravljati, ali drugi den v jutro su si još bolje sklimavali, da su spazili, da njim je nekiš več kral. Od velike srditosti su šteli stražare vu vodu hititi, i ovi su se samo tak mogli od te kaštige osloboditi, kaj su prisegli, da su vidli, da su ga ribe cez noć pojele. Na to su se svi vmirili.

Nazadnje dojdju Ratotničari. Ovi su stopram na glasu! Za nje povedaju da su još nigdar ne vidli raka. — Jenput su nekak našli jednoga vu mlaki. Kaj to more biti? — nišci je ne mogel povedati. Glediju ga glediju, i da su spazili da ima škarje, izrekli su da to mora šneider biti. On nosi sobom škarje. — Tě skrojji opravu, samo

ve da bi išče takvoga našli, ki to skup zajiše I to su verovali tak dugo. dok ga je ne birov v ruke prijel, kojega je na prstu prilično včeknul. Na to se birov tak razsrdi, da ga je na jenput dal na prvu vrbu obesiti.

I to je pisano od njih, da su grozda još nigdar ne vidli. Jenput napdeju jednoga grozda na putu. Ne su znali, kak bi ga moći bilo potrošiti. Na zadnje su ga hitili v žrvjavku, spekli ga i tak su ga pojele. —

Povedaju za nje i to, da su jenput našli vu šumu jednu pušku, i nesu znah kaj je to za stvar? To je zasigurno žvegla — veli jeden — nego dva moraju biti k njoj: jen puše, a drugi, ki prebira. I taki su nju sprobali. Nego puška je bila nabita, i kak je prebrač kokola pretisnut, puškase spruži i odnese glavu ovomu, ki je vu cev puhal. Prebrač jencas gleda, gleda, kam je zniknula kumova glava, a onda pak ide dimo, na jenput poišče kumu i pita nju jeli je kum, da je zdoma odišel odnesel sobom i glavu? Da je žena povedala, da je kum tojest njeni muž s glavom otišel zdoma, onda nju odnese k birovu, de se najenkrat skup spravilo poglavarstvo i zrekli su suda, da vu te žvegli sam necistjak stanuje ki je odnesel sobom kumovu glavu, i zbog toga je vredna da se zežge. Na srdinu gmajne su drva nanosili, na vrh položili žveglu i tak su vužgali. A kajti se cev ne štela zgoreti, zato su nju na dročeti odnesli v maršečki cmtor i tam tri klatre globoku zakopali vu zemlju. —

Hrusóczy Elek

Nekaj za kratek čas.

Mali huncvut

Karlek: Mamika, svaka frajlica je k angjełu spodobna?

Mati: Pak kak ti znaš kaj je svaka frajlica k angjełu spodobna? Što ti je to rekel?

Karlek: Memi je nišci ne rekel, nego oni frajlicje koja k nam hodi šivat je papa jenkrat rekel: Pa! — dragi angjelek dok se vidimo!

Prav je povedat

Grozno preklinja kučiš svojega konja da mu neće vleči. Na to dojde jeden muž

koj posluša jeden čas grobijansčinu kučiša a zatim veli:

Hej, tak je tam, de mesto konja kučiš poje obroka!

Da hiža gori.

Hej Grula, zakaj se nežuriš dimo hiža ti guri. Žena ti je već sva zgorela, nju ne moči već osloboditi!

Ah, daj njoj Bog pokoj vekivečni! — veli Grula.

Je — odgovori ov — ali ako se nebuš bolje paščil, za čas ti i ridjana zgori v štali.

Hej! — da te prefundal zakriči Grula, onda bum bejžal kak veter, kravu si moram osloboditi. Drugu ženu lehku dobim, nego kravu znam, da mi nišci neda! —

Ej ha!

Štumadlinka: Naj mi daju gospa dva filere, vuni je jen bogec, ki veli, da je nemi!

Njemu je sve jedno.

Otec: Vera, Francek, da naj imel otea več nej jel kruha.

Francek: Je, pa kaj zato, bum zemlje jel. —

Po čem ga pozna.

Mati: Ej ti lopov, denes si opet ne znal lekciju vu školi!

Šin: Pak kak to znate?

Mati: Pak kak to znate?

Mati: Im ti je pak dugše jedno vuho, kak drugo!

Pred sudom.

Sudec: Povečte mi gospa, kuliko ste stari?

Gospa: Ve sam rav 23 leta stara.

Sudec: Ali vu to dobu su zasigurno ne računali onih sedem let, dok su betegovali anda sve skupe tridesti.

Deca med sobom.

Štefek: Kaj ne Francika, i ja zrasedu negda?

Francika: Sigurno pa kaj bu onda stebe?

Štefek: Soldat! A ti?

Francika: Ja bum bogata dovica, joj je najlepše na svetu.

Hrusóczy Elek

prosjak pred moja vrata došel; ja sam uviek sam siromaštvo poiskal te sam po mogućnosti pomagat, koliko sam mogel i gde sam mogel. Možbit da sam malo dal, ali uviek sam dal iz dobrog srca i božjim blagoslovom. Gledajte, na taj način sam i ostarel — Sedamdeset sam baš na samu svečenicu izpunil i još uviek tak radim kak sam i prije radil, s pomaganjem već neide tak izdašno kak je negda moglo iti, jer na mojem posiedu sedi moj sin, koj ima puno diece i brige, pak nemre tak napred stupati kak bi mogel onda, kad nebi imal toliko diece i brige — Ali ja sam jedan krat popravljajć i hoću takav ostati do smrti.

Ovak anda ja tu sedim, pak tko mi kaj dade, dobi od mene »Bog plati,« a tko me nepozna, no, toga onda nag vorim i tak onda ipak dojde po malo u kesu, čim opet mogu iti k siromakom, gde je nužda i pomoć potrebna i gde nekoliko krajevah dojdju u kuću kakti blagoslov božji; je kaj je na svijetu zlo, je za to zlo, da to onda ljudi poprave te si tim viečno blaženstvo zasluže, a ja sam jedan od takovih popravljajćah i ostanem.»

Kad sam se poslie za toga čudnovitoga čovieka opital, bilo mi je to sve potvrđeno, kaj mi je sam pripoviedal, da on najme izbilja prosjači, za da siromake podupira.

Zaista bi u svijetu drugičje izgledalo, da ima više takovih popravljajćah.

Sestra aždajja (pozjoj).

Prije nekoliko godinah je u Parizu umrla milosrdna sestra Adrienna u visokoj starosti, koja je kroz šestdeset godinah bila dvorkinja bolestnih dijakah u convicitu St. Louis le Grand. Takovih dakako da je i tolikih godinah bila množina, ali svi su ju vrlo objubili, samo su joj, onak po djački radi njezinog napadnog karaktera i glasnog burlačenja nadeli ime »sestra aždajja.«

Ona je svakomu dijaku, koj joj je u ruke došel, govorila »Ti,« dapač i potlam kad je takov već davna škole zvršil, a nekoi u visokoj službi ili časti bil.

Više krat se je dogodilo, da se je sa svojimi negdašnjemi betežniki, koji su sad već i ministri postali, na ulici susrela pak ih je sa onim razmaženim imenom: »ah,

gledaj ti toga maloga vetrenjaka, kak je već sied postal,« smiešeci se nagovorila.

Najznaemnitije iz njezinog života pak je shiedeci istinski dogodjaj: Kad je ona već preko pedeset godinah neumorno njegovala i dvorila u špitalu bolestne dijake, dopital joj je president republike Jules Ferry križa počastne legije. Jules Ferry je negda, kakti dajak još, bil u njezinom oddielu bolestnik, pak ga je ona i dobro poznala, ali on je poslie postal neprijatelj katoličke crkve, kaj je ona takaj dobro znala, pak kad joj je onda taj dopitani zaslužni zlati križ hotel vlastoračno na prsa prikopěti, ga je smiešeci se voljko rukom od sebe odrinula veleć: »Od tebe, ti mali vetrenjak, neprimam nikaj! Ti si neprijatelj naše svete crkve, bez čjeg odgojenja bi ti u onom uredu, gde si sad prvi, najviše ako bi bil podvornik. Negda, dok si još u školu hodil, si bil bolji i pametniji.«

Em. Kollay

Árverési hirdetemny.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. bíróság 1901 évi V. 323/1 sz. végzése következtében Wollák Adolf alsólendvai ügyvéd által képviselt Stern Henrik mint dr. Tamás János engedményes alsólendvai lakos javára Magarecz Antal novákoveczy lakos ellen 558 k. s jár. erejéig 1901. évi szeptember hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 2406 k. becsült értékű ingóságok u. m. 4 fő 1 szekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbíróság 1902 évi V. 655/9 sz. végzése folytán 559 kor. tőkekövetelés, ennek 1901. évi július hó 2-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 130 k. 86 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Novákoveczen Magarecz Antalnál a helyszínen leendő eszközésére

1903. évi augusztus hó 10 napjának d. u. 3 óraja

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előtérvezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Csáktornya, 1903. évi jul. 29. 986

Árverési hirdetemny.

A perlaki kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Kemény Fülöp ügyvéd perlaki lakosnak Zsiga Ferencz a-domborui lakos elleni vhajtási ügyben 108 kor. 70 f. tőke, ennek 1902. évt. október 7. napjától járó 5% kamatai 23 K. 80 f. és 13 kor. 60 f. eddigi, ugy 16 K. 30 f. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék a perlaki kir. bíróság területén fekvő az alsó-domborui 2244 szjtkvben felvett 1 sor 1161 hrsz. ing. vh. törv. 156. §-a alapján egészben 86 kor. a 1 sor 1175 hrsz. ing. 62 kor., a 1 sor 1392 hrsz. ing. 129 K., a 1 sor 2946 hrsz. ing. 135 K., a 1 sor 1910/b hrsz. ing. 64 K., a 1 sor 2640/a hrsz. ing. 56 kor. a 1 sor 3017/a hrsz. ing. 133 kor., a 2245 szjtkvben felvett 1 sor 542 hrsz. 36 f. népsorsz. ház udvar és kert a vhajt. törv. 156. §-a alapján egészben 939 K. és a katori 1222 sz. ltkvben felvett 1 sor 9276/b hrsz. ing. ugyancsak egészben 74 kor. kikiáltási árban, mint becsárban az

1903. évi augusztus hó 26-ik napján d. e. 10 órakor

Alsódomboru község-házánál és

ugyanaznap d. u. 3 órakor

Kator község-házánál végrehajtó ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen eladatni fog.

Venni szándékozók figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt a fenti kikiál-

tási ár 10 %-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1903. április 24.

987

2704 tk. 1903.

I. Árverési hirdetemny.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Muraközi takarékpénztár végrehajthatónak Kiss Gáspár lapáthegyi lakos végrehajtást szenvedett és özv. Vutsák Miksáné mint jelzálog birtok tulajdonosa elleni végrehajtási ügyben a kérelem következtében a kielégítési árverés 100 korona tőke annak 1902. évi május hó 30-tól járó 8% kamatai, 16 k. jelenlegi valamint a még felmerülő költségek kielégítése végett a végrehajtási törvény 144 és 146. §-a értelmében elrendeltvén, a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbíróság területén levő az V. hegykerületi 560 tk. 837/b/1 hrsz. ingatlan 1020 kor. kikiáltási árban

1903. évi augusztus hó 25. napján délelőtt 10 órakor

V. Hegykerület község házánál Zakál Henrik felperesi ügyvéd vagy helyettesének közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadék-képes papírban a kiküldött kezéhez letenni 102 korona.

Csáktornya, 1903. június 17 983

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan

a legújabb gyorssajtókkal és díszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat

u. m. névjegyek, levélféjek, meghívók, eljegyzési-, esketési- és gyászjelentéseket, — számlák, körlevelek, hivatalos- és magánnyomtatványokat, röpiratokat, műveket stb. stb.

bármely nyelven és kivitelen

a legjutányosabb árak mellett.

Hirdetmény.

Drávaegyház község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított s azzal egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, amelyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és 1881. XVI. t. cz. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik az 1892. évi XXIX. t. cz.-ben szabályozott eljárás a telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogánatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. cz. 15. és 17. §-a alapján — ideértve e §§-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. cz. 15. §-a pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 7. §-a, 1891. XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések: vagy az 1886. XXIX. t. cz. 21. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutalják, e végből törlési keresetüket 1904. évi január hó 31-ig bezárólag a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert e meghosszabbíthatlan záros határidő után benyújtott törlési kereset harmadik, idoközben nyilvánkönyvjogot szerzett személy hátrányára nem szolgálhat

2. hogy mindazok, kik az 1885. évi XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 5. 6. §-ában foglalt kiegészítéseit is a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellen ellenmondással élni kívánnak, írásbeli ellenmondásukat 1904. évi január hó 31-ig bezárólag e tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert e meghosszabbíthatatlan záros határidő után ellenmondások figyelembe vételni nem fognak.

3. hogy mindazok, kik a telekkönyv átalakítása tárgyában körülírt esetekben kívül az 1892. évi XXIX. t. cz. szerinti eljárás s ez ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogukat bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, kik az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt aránybejegyzést sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a tkvi hatósághoz 1904. évi január hó 31-ig nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő után az átalakítás-kor közbefött téves bevezetésből származó bármilyen igényeiket jöhíszemő harmadik személyek ellen nem érvényesíthetik s az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az idoközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben ahhoz egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság
Perlakon, 1903. évi július hó 17-ik napján.

Dr. Fischer József kir. aljárásbíró.

688 1—3

Sok pénzt

takarít meg, ki szükségleteit

HESSEL JAKAB helybeli áru-

házában szerzi be.

Költözködés miatt mélyen leszállított áruk.

955 12—

**Mostani üzlethelyisége
a mellette levő lakás-
sal együtt kiadó.**

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) az alant említett intézetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Az első Triesti Cognac párlati intézet (Destillerie.) CAMIS és STOCK BARCOLÁBAN (Triest mellett) ajánlja belsőld!

GYOGY-COGNAC-ját

mely francia módszer szerint készült és az általános ausztriai gyógyszerész-egyesület kísérleti állomása ellenőrzése alatt áll.

1/1 palack 5 korona 1/2 palack 2:60

Kapható: CSÁKTORNYÁN.

TODOR R.-utóda fűszerkereskedésében.

Minden vevő jogosítva van az árut (eredeti csomagolásban) a fent említett intézetben (WIEN IX.) díjmentesen megvizsgáltatni.

Vegyő ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és elemiszerek vizsgáló intézete által Wien ** IX. Spitalgasse 31. **

910. 19—52

Vegyő ellenőrzés a cs. és kir. belügyi miniszterium által jóváhagyott kísérleti állomás és elemiszerek vizsgáló intézete által Wien ** IX. Spitalgasse 31. **

Gabona árak. — Ciená žitka.

2621 tkv. 1903.

I m-mázsa.	I m-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	13.60—
Zab	Zob	10.40—
Rozs	Hz	11.00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	00.00—
» » ó	» stara	13.20—
Árpa	Jecmen	10.40—
Fehér bab uj	Grah beli	16.00—
Sarga » »	» zuli	12.00—
Vegyes » »	» změšan	11.00—
Lenmag	Len	19.00—
Bükköny	Grahorka	10.00—

I. Árverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a csáktornyai lakareképzőintézet végrehajlatának Obadies Katalin férj. Guncz Istvánné és Obadies Mihály beliczei lakosok végrehajtást szenvedtek elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a kielégítési árverés 1300 korona lőke annak 1902. évi szeptember hó 23-tól járó 6 % kamatai 46 kor. 75 f. per, 32 kor. 5 f. végrehajtási kérelmi, 22 kor. 60 fill. jelenlegi és még felmerülő költségek kielégítése végett a végrehajt. törv. 144 és 146 §-ai értelmében elrendeltetvén a nagykanizsai kir. törvényszék és csáktornyai kir. bíróság területén levő beliczei 29 tkv. 40 hrsz. 754 négyzetöl területő ingatlanból melyen a 27. népsorsz ház is létezik — mégis ezen tkvben felvett legelő illetményből végrehajtást szenvedettek illető 2/3 része 511 kor kikiáltási árban, a beliczei 186 tkv. 284/a hrsz. 988 négyzetöl területű rét 216 kor., 305 a hrsz. 419 négyzetöl területű rét és szántó 72 kor., 339/a hrsz. 392 négyzetöl területű szántó 81 K., 346/a hrsz. 388 négyzetöl területű szántó 78 kor., 432 a hrsz. 490/1, négyzetöl ter. szántó 66 kor., 437/a hrsz. 260 négyzetöl területű szántó 41 kor., 1014 hrsz I hold 186 négyzetöl területű szántó 176 kor. egészben, a 875 tkv. 471/a hrsz. 336 négyzetöl területű szántó 38 kor. kikiáltási árban, vőgre a 727 tkv. 203/a hrsz. 868 négyzetöl területű rét 216 kor. kikiáltási árban és pedig a 875 és 727 számú telekkönyvekben

felvett és itt felsorolt ingatlanok a végrehajtási törv. 156. §-a értelmében szinte egészben

1903. évi augusztus hó 21-en délelőtt 10 órakor

a beliczei községhezánál Wollák Rezső ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becár 10%-át készpénzben vagy óvadék-képes papírban a kiküldött kezehez letenni

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornyai, 1903 június 10. 984

Kiadó lakás.

Csáktornyán a Zalaújvári-utcában

**4 szoba,
konyha**

stb. összes hozzátartozókból álló

utcai lakás azonnal kiadó.

Bővebbet a tulajdonos
Rosenberg Lajosnál.

989 1—

Főlhívás!

12 forinttól 15 forintig

készülnek műhelyemben remek szabású divatos férfiföltönyök, felöltők mérték után a legfinomabb gyapjuszövetekből

TIMÁR LAJOS

férfiszabó terme

Budapest, VIII., Gyöngygyűk-utca, 9., 1. em.

Vidéki rendeléseknel egy mintaruha mértékül beküldendő.

Vidékre ha 4 ruhát rendelnek egy helységben, odaküldöm utazó szabásomat divatos, gazdag posztóminta gyűjteményemmel, bemutatás és pontos mérték vétel miatt.

899 19—*

Házeladás.

Csáktornyán, az Erzsébet-tér

113. sz. a. Kukovetz-féle

lakház

szabad kézből eladó. Bővebbet a tulajdonosnál ugyanott.

Zsákkölcsönző intézet Nagykanizsán.

Van szerenésém a t. ez, érdekeltek b. tudomására hozni, hogy Nagykanizsán Nádor-utca 4 sz. alatt egy

zsákkölcsönző-intézetet

rendeztem be.

Csupán kitűnő anyagu új zsákokat szerezvén be, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy b. rendelőim megbízásait megelégedésükre teljesíthetem.

Szives pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

Özv. Fischel Fülöpné.

A kir. jbiróság, mint tkvi hatóság a muraközi takarékpénztárnak Csesznák Józsefné, Grész Alajos, Heinrich Miksa és Friedrich Nándor korábbi végrehajtatókhoz való csatlakozását kimondja és kibocsátja az alábbi

Együttes árverési hirdetményt.

A perlaki kir. jbiróság, mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Friedrich Nándor és társának Kósz András muracsányi lakos vajtási ügyében 1600 kor. tőke s jár. valamint 44 kor. 30 fill. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék, a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a muracsányi 2502 sztkvben felvett 2857 hrsz. egész ingatlan 139 kor. továbbá az alábbi ingatlanok a vajtási törv. 156 §-a alapján szintén egészben: a muracsányi 1699 sztkvben felvett 459 hrsz. ingatlan 800 kor., legelő járandóság 3 kor., erdőjárandóság 3 kor., u. o. 2500 sztkvben felvett A. I. 2153 és 2779 hrsz. ingatlanok együttesen 345 kor., u. o. 3863 sztkvben felvett 5037 hrsz. ingatl. 45 kor., legelőjárandóság 3 kor., u. o. 91 sztkvben felvett erdőjárandóság 3 kor., murakirályi 512 sztkvben felv. 2109 hrsz. ing. 342 kor. kikiáltási árban mint becsárban az

1903 évi aug. hó 19-ik napján d. e. 10 órákor

Murakirályi községbáznál és

ugyanaznap délután 2 órákor

Muracsány községbáznál dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó árverésen és pedig a murakirályi 512 sztkvben felvett 2109 hrsz. ing. Kósz Jakab javára. — a muracsányi 91 sztkvben felv. legelő és erdőjárandóság Kósz Jakab és özv. Zvoncrák Mátyásné javára, — a muracsányi 3866 2502 és 2500 sztkvben felvett ingatlanok az özv. Zvoncrák Mátyásné javára bekebelezett szolgálmi jog fentartásával eladni fognak.

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10-át bánatpénz fejében letenni kötelesek.

A kir. járásbiróság mint tkvi hatóság
Perlakon, 1903. május 6-án. 980

Árverési hirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstárnak Ribarics Katalin túskezeszentgyörgyi lakos eleni vajtási ügyében 147 kor. tőke s jár. valamint 3 K 30 l. eszményi. béléggel együtt 15 K. 30 l. árverési kérvényi költség kielégítése végett a nagykanizsai királyi törvényszék a perlaki kir. járásbiróság területén levő a túskezeszentgyörgyi 16 sztkvben felvett 23 hrsz. ingatlan és 6 sorszám alatt felvett kavicstelep es téglavetőhely együttesen a vajt. törv. 156 §-a alapján egészben 392 K., — a 61 sztkvben felvett 29 hrsz. ingatlan a vajt. törv. 156 §-a alapján egészben 266 K., — a 62 sztkvben felvett 47 hrsz. ingatlan a vajt. törv. 156 §-a alapján egészben 160 kor., a 83 hrsz. ingatlan a vajt. törv. 156 §-a alap-

ján egészben 47 korona kikiáltási árban mint becsárban az

1903. évi augusztus hó 17 napján d. e. 10 órákor

Túskezeszentgyörgy község házánál Dr. Tuboly Gyula nagykanizsai ügyvéd vagy helyettese

közbenjöttével megtartandó árverésen eladni fog.

Venni szándékozők figyelmeztetnek, hogy az árverés megkezdése előtt, a fenti kikiáltási ár 10 %-a bánatpénz fejében letenni kötelesek.

Perlakon, 1903. márcz. 31. 985

Liliom-kenőcs

— Crème de Lys —

Gyorsan és biztosan működő, tisztá. nem ártalmas szer a szep-
lő, az arcz tisztátlansága, pat-
tanások, májfoltok sat. ellen.

Ára a hozzátartozó szappannal együtt, ha a pénz előre beküldetik: **2 K. 20 fill.**

Megrendeléseket elfogad:

Riedl Ferencz

„Salvator”-hoz címzett gyógyszeriára

Varazsdon.

957 10—20

Pomada od liljana.

— Crème de Lys —

Brzo i sigurno djelujuće, čisto neškodljivo sredstvo proti sunčananim pjegam (Sommersprossen) nečistoći lica kao priščevom crvenilu i jetrenim pjegam (Leberflecke).

Ciena sa k tomu spadajućim sapunom ako se novci napravo pošalju **2 kor. 20 fillira.**

Naručbe prima: Ljekarna k' Salvatoru

Franje Riedla Varaždin.

Schicht-szappan

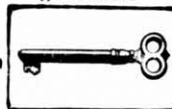
„zarvas”

vagy

„kules”

Jegygyel

legjobb, legkíméletesebb s ennéfoga legnicsább szappan. — Minden kéres alkatrészektől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikéül legyen ellátva. !!

Bárminemü

könyvkötészeti munkákat

elvállal és gyorsan készít

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkötészete

Csáktornyan.